

Mažasis lapiukas, senelis ir močiutė

– Ei, kur pasidėjo mano pypkė? – kartais klausdavo mažojo lapiuko senelis.

– Ei, kur mano nėrimo vąšelis? – kartais klausdavo mažojo lapiuko močiutė.

Ir mažasis lapiukas padėdavo jiems ieškoti, nes močiutė lapė ir senelis lapinas yra seni ir negali taip lengvai pasilenkti po stalu ar užlįsti už fotelio. Jis džiaugėsi suradęs pypkę arba nėrimo vąšelį. Jis matė dėkingumą močiutės ir senelio akyse. Džiaugsmas buvo geltonas kaip saulutė, o dėkingumas – žydras kaip senelių akys.

Mažasis lapiukas gyveno su mamyte ir tėveliu Žaliajame miške. Močiutė lapė ir senelis lapinas gyveno netoli jų. Kaip būdavo smagu po pamokų užsukti į svečius pas senelius! Jų kieme augo daug gėlių ir obelių. Kai močiutė lapė nemegzdavo, kepdavo blynus. Mažasis lapiukas irgi gaudavo pamaišyti tešlą ir įpilti į keptuvę. Kai nepasėdavo pypkės, senelis lapinas ką nors meistraudavo savo medžio dirbtuvėje. Mažasis lapiukas galėdavo jam padėti. Kartu jie kūrė puikius laivus, šaunius riterius ir gražius aitvarus.